

Anđela FRANČIĆ

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje
Strossmayerov trg 2, HR-10000 Zagreb

NASLJEDNOST OSOBNIH IMENA

Polazeći od antroponimijske građe ekscerpirane iz *Matične knjige rođenih* (Čakovec, 1980-1989), u radu se analiziraju primjeri vezanih imena (roditelja i djece) koja se s obzirom na stupanj podudarnosti plana izraza dijele na potpuno ili djelomično nasljedna.

UVOD

Kada je riječ o nasljednosti u antroponimiji, obično se ta odlika veže ponajprije i uglavnom uz prezimena. S pravom, jer, usporedimo li definicije antroponimijskih kategorija,¹ jedino se uz prezime ističe nasljednost kao njegova bitna odrednica. Unatoč mogućim (zakonom predviđenim i dopustivim) iznimkama,² prezimenima je svojstvena gotovo apsolutna nasljednost. Ona se očituje u prenošenju istoga prezimenskog lika s koljena na koljeno po muškoj liniji.

Ni ostalim dvjema antroponimijskim kategorijama — osobnom imenu i nadimku — nasljednost nije strana. No, za razliku od njezine zakonom propisane obvezatnosti u prezimena,³ nasljednost osobnog imena te nadimka (osobnog i

¹ »Ime // krsno ime: Ime koe na teritotiite so povećeimenost mu se dava na sekoj čovek (često na svečen način) kako dopolnitelno ime kon nasledenoto familijarno ime, event. kon ušte drugi iminja; ova ime ima oficijalen karakter i sprema toa ne može proizvoljno da se menuva ili anulira.« *Osnoven...*, str. 262.

»Pridjevak: Dopolnitelno, neoficijalno sopstveno ime koe najčesto karakterizira lica, mesta ali predmeti itn. i se odnesuva na zanimanje, osobini, poteklo itn. na nositelot na imeto; može, no ne mora da sodrži pozitivna ili negativna ocenka.« *Osnoven...*, str. 173.

»Prezime: Nasledeno ime na familija koe poedinecot go upotrebuva pokraj drugo ime i koe ukažuva na negovata pripadnost kon opredelenata familija.« *Osnoven...*, str. 268.

² V. *Zakon o osobnom imenu*, članak 3, 4, 6-12.

³ »U određivanju prezimena djeteta roditelji mogu odrediti da dijete nosi prezime jednog ili oba roditelja.« *Zakon o osobnom imenu*, članak 3.

obiteljskog), uvjetovana izvanjezičnim čimbenicima, relativna je. Ovisno o volji imenovatelja, dijete (potomak) može, ali ne mora naslijediti ime roditelja (ili kojeg drugog pretka). Osim mogućnosti odabira potpuno istog imena, ponekad, u želji da novo ime bude povezano s imenom pretka, ali i da sadrži neke različitosti, odabire se ime slično imenu pretka. U onomastičkoj se terminologiji takva imena nazivaju *vezanim imenima* (svjazannye imena).⁴

Na potvrde vezanih imena krvnih srodnika nailazimo još u antičkoj Grčkoj i u starogermanskih naroda česte su sveze imena oca i sina, majke i kćeri te braće i sestara. Taj je običaj postojao i u drevnih Skandinavaca i Engleza.⁵ Nadijevanje vezanih imena rezultat je uvažavanja tradicije — jednog od čimbenika koji utječu na izbor osobnog imena novorođenčeta, a on se očituje u »prenašanju istih imen od ene generacije na drugo, npr. od očeta na prvorojenca, od matere na hčer ali — s preskokom ene generacije — od starega očeta na vnuka ipd. Možne so bile in so še drugačne kombinacije, npr. križno od očeta na hčer in od matere na sina.«⁶ Taj običaj u istom ili djelomično izmijenjenom obliku postoji u Ukrajini,⁷ Češkoj,⁸ Mađarskoj,⁹ Slovačkoj,¹⁰ u Srbiji,¹¹ bačkih¹² i karaševskih Hrvata (Rumunjska),¹³ potvrđen je u Dubrovniku,¹⁴ u indijskih naroda, Tatara, Baškiraca, Mongola, Korejaca¹⁵... a vjerojatno i u ostalom dijelu hrvatskog naroda te drugih naroda čija antroponimija još nije detaljnije proučena s tog aspekta.

Postojanje običaja nadijevaja vezanih imena u naroda zajedničkog podrijetla te u susjednih naroda koji nisu genetički vezani navodi na zaključak da je riječ ili o naslijeđenom praobičaju, ili o rezultatu posuđivanja. No vezana imena nisu nužno posljedak genetičke ili kontaktne srodnosti. Običaj njihova nadijevanja mogao se

⁴ Usp. Podol'skaja (1978, s.v. ličnoe imja, s.v. svjazannye imena, str. 78). U istom rječniku (str. 77) nailazimo i na termin *parna imena* (parnye imena) uz koji stoji definicija »vid svjazannyh imen (sm.). Dva imeni, ob'jedinennye po kakomu-libo principu. Pr.: muškoe i ženskoe imja ot odnoj osnovy: Evgenij – Evgenija, Klavdij – Klavdija...«. Pišući o običaju vezanih imena, V.A. Nikonov (1974, str. 135-137) navodi tri stupnja sveze: 1) vezana imena blizanaca, 2) vezana imena unutar obitelji i 3) vezana imena članova različitih obitelji.

⁵ Usp. Nikonov 1974, str. 131-141; Superanskaja 1969, str. 65.

⁶ Keber 1988, str 17-18.

⁷ Usp. Skrypnyk, Dzjatkivska 1986, str. 11.

⁸ Usp. Knappová 1985, str. 22; Knappová 1989, str. 112-113.

⁹ Usp. Ladó 1996, str. 6.

¹⁰ Usp. Majtán, Považaj 1983, str. 22.

¹¹ Usp. Lađević 1977-1978, str 96.

¹² Usp. Sekulić 1991, str. 250-251.

¹³ Usp. Novak 1994, str. 32.

¹⁴ Usp. Muljačić 1963, str 117. Običaj da »dijete nosi ime oca (majke)« Muljačić naziva "panonskim" (str. 118).

¹⁵ Usp. Nikonov 1974, str. 135-138.

javiti u različito vrijeme u raznih naroda kao tipološka pojava — slične okolnosti imenovanja dale su sličan rezultat.¹⁶

Promatrani kao unutarobiteljska ili (šire) unutarporodična¹⁷ pojavnost, vezana su imena označitelji srodstvenih odnosa među članovima obitelji, odnosno porodice. Kao takva u doprezimensko vrijeme mogla su imati funkciju prezimena.

PREDMET RADA

U ovom ćemo se radu baviti vezanim osobnim imenima potvrđenim u Međimurju. Kao građa poslužiti će nam podaci iz *Matične knjige rođenih* (Čakovec, 1980-1989). U nju su upisana gotovo sva djeca (njih oko 15 000) rođena u navedenom desetogodišnjem razdoblju u Međimurju.¹⁸ Ustrojstvo podataka u matičnoj knjizi pruža nam uvid samo u vezanost osobnih imena na liniji roditelj — novorođeno dijete, a prikraćeni smo za informaciju o imenima ostale, prije rođene djece (ako nije riječ o prvorođenom djetetu) u obitelji.¹⁹ Oprimjerujući životnost običaja dovođenja u vezu imena djeteta s imenom roditelja, ovim radom želimo pružiti argument više za opreznost pri često isticanoj »potpunoj slobodi izbora osobnog imena« koju mnogobrojna ograničenja (vezana osobna imena samo su jedno od njih) čine samo prividnom.²⁰

POGLED U (MEĐIMURSKU) PROŠLOST

Prije analize konkretne imenske građe ukratko ćemo se osvrnuti na starinu običaja nadijevanja djeci osobnog imena roditelja. Kad je o Međimurju riječ, na potvrde nasljeđivanja osobnog (gotovo bezizuzetno očeva) imena nailazimo vrlo

¹⁶ Usp. Nikonov 1974, str. 141.

¹⁷ Polazimo od pretpostavke da je element postojanja srodničkih odnosa *genus proximus*, a element zajedničkog obitavanja *diferentia specifica* obitelji u odnosu na porodicu. Usp. R. First-Dilić 1976, str. 86-92.

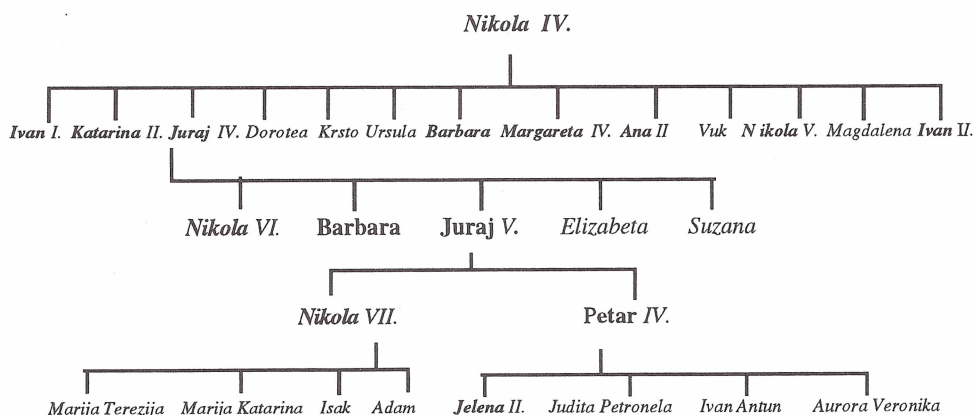
¹⁸ Antroponimijski podaci malobrojne novorođenčadi čiji roditelji nisu imali prebivalište u Međimurju nisu uzimani u obzir.

¹⁹ Danas se, nažalost, više ne vode tzv. knjige zavičajnika u kojima se jedna obitelj pratila kroz nekoliko generacija. Pomno razrađenim oznakama (velika i mala slova abecede te njihove kombinacije), predmetnutim osobnim imenima što su se nizala jedno ispod drugog, označivao se srodnički odnos nositelja osobnog imena s ostalim upisanim članovima obitelji. Istim velikim slovom označivani su supružnici (npr. *A Marko*, *A Marija*), a njihova djeca istim malim slovom (npr. *a Stjepan*, *a Marica*, *a Franjo*). Kako su se djeca ženila i udavala (i pri tom sinovi uglavnom ostajali u roditeljskoj kući), u knjigu su se dopisivali novi članovi obitelji (npr. *B Katarina* — Stjepanova žena; istovremeno se ispred oznake *a* -koja je bila predmetnuta imenu *Stjepan* — dopisivala se oznaka *B*, pa se dobivalo *Ba Stjepan*, a to se "čitalo": Stjepan je sin Marka i Marije, a suprug Katarine; ispred imena njihove djece ispisivala se oznaka *b*).

²⁰ Usp. Nikonov 1974, str. 147.

rano. Već u najstarijim povijesnim dokumentima (13. stoljeće) u kojima se spominje kraj »inter Muram et Dravam«. Budući da se sadržaj tih listina iscrpljuje uglavnom u potvrdama o darivanju posjeda, zamjeni imanja, određivanju međe među posjedima, priznavanju ili potvrđivanju vlasništva nad posjedom itd., u njima se poimence navode uglavnom pripadnici povlaštenog staleža. Npr: (1376) *Nicolaus filius Nicolai* (de Haholt), (1376) *Arnoldus filius Arnoldi* de genere Buzad,²¹ (1398) *Nicolaus filius Nicolai* de Falkusy de genere Buzad.²²

U navedenim primjerima i njima sličnim, čija potvrđenost seže u razdoblje prezimskih začetaka, nije isključena mogućnost namjere imenovatelja da nadijevanjem očeva imena potomku u baštinu dade stečene povlastice, ugled i imetak. Ustaljivanjem imensko-prezimenske formule tu zadaću na sebe preuzima njezina stalna, nasljedna i nepromjenjiva sastavnica — prezime.²³ Ipak, i u prezimskom razdoblju nerijetko se nailazi na ista imena u obitelji. Navedenu konstataciju ilustrirat ćemo primjerom obitelji Zrinski, jedne od najznačajnijih u povijesti feudalne Hrvatske. Godine 1546. u ime naknade za sredstva uložena u obranu zemlje kralj Ferdinand daruje Nikoli (IV.) Zrinskom Međimurje kojim (kroz pet generacija) Zrinski gospodare do 1691, ostavivši neizbrisiv trag u njegovoj povijesti. Iz dijela genealoškog stabla,²⁴ koje se odnosi na razdoblje kad Zrinski gospodare Međimurjem, vidljivo je opetovanje istih osobnih imena.

²¹ Usp. Smičiklas, *Diplomatički...*, sv. XV, str. 182-191.

²² Usp. Nagy, *Zala...*, sv. II, str. 185.

²³ Usp. Šimunović 1995, str. 8.

²⁴ Usp. Kalšan 1995, dodatak.

Dosad smo ponavljanje istog osobnog imena u dvije generacije (ili više njih) oprimjerali potvrdama iz antroponimikona (međimurskog) plemstva. Ni većinskom, obespravljenom puku mursko-dravskoga međurječja promatrana pojava nije strana. Tako u *Matičnoj knjizi rođenih* (točnije — krštenih) Župe Donji Vidovec, najstarijoj sačuvanoj međimurskoj matici, čitamo: *Dorothea filia Dorotheae, Mathias filius Mathiae, Helena filia Helenae, Catharina filia Catharinae, Georgius filius Georgii Vitus filius Viti, Jacobus filius Jacobi, Maria filia Mariae*²⁵...

U posljednje su vrijeme neka međimurska naselja dobila svoje monografije. U njima se nastojalo opisati te tako spasiti od zaborava sve važnije događaje i sadržaje u životu jednog mjesta od njegova prvog spomena do danas. U etnografskim priložima razasutim u različitim publikacijama²⁶ te u knjizi *Zipka vu horvatskom cvetnjaku*²⁷ koji se bave narodnom kulturom Međimuraca opisane su gotovo sve važnije tradicijske vrijednosti Međimurja. U tim, bez sumnje dragocjenim, prinosima, o osobnim imenima (čestotnosti, strukturi, korpusu, običajima vezanim uz njihov izbor i nadijevanje) gotovo nema ni riječi,²⁸ kao da ona nisu sastavni dio te kulture. Možda se zato mnogi, jer ga ne doživljavaju kao odsljik svoje i nacionalne kulture, nemarno odnose prema imenskom blagu.

²⁵ *Matična knjiga rođenih* (Župa Donji Vidovec, 1671-1729). Navedene su potvrde iz razdoblja 1695-1705. U skladu s onovremenim uzusima sva su imena zapisana u (temeljnom) latiniziranom liku. Pri iščitavanju osobnih imena novorođene djece i njihovih roditelja iz uglavnom ustaljenih formulacija, uočljiv je vrlo siromašan imenski fond, odnosno neprestano ponavljanje dvadesetak istih imena. Mnogo prisutnija pojava od nasljeđivanja imena jednog od roditelja jest ovisnost izbora imena o crkvenom kalendaru. Ilustracije radi navest ćemo samo jedan od mnogobrojnih sličnih primjera. U lipnju 1698. upisano je petero djece – pet dječaka i jedna djevojčica. Svi su dječaci dobili ime *Ivan* (*Joannes*) – 24. lipnja blagdan je (rođenja) svetog Ivana Krstitelja.

²⁶ Usp. npr. rukopisnu knjižicu S. Mlinarića *Izpiszanye Medyimorja kakti zibke horvatzkoga szlovsztva. Horvatov i szlovsztva nyihovoga dogodyaji* (Miletić 1916), etnografske spise F. Andrašeca objavljene u knjizi Z. Bartolića *Hrvatski pučki pjesnik Florijan Andrašec*, povijesno-etnografsko djelo F. Gönczija (1985) i dr.

²⁷ Hranjec 1991.

²⁸ Zapažanja o svijetu imena najčešće se svode na konstataciju da je »ime ... dijete dobivalo po crkvenom svecu koji je u katoličkom kalendaru ubilježen na taj dan. Danas svećenik izbor prepušta roditeljima (Hranjec 1991, str. 70), odnosno »dijete dobiva ime najbližeg sveca u kalendaru. Juraj se svakako rodio dan-dva prije Jurjeva, a Barbara početkom prosinca. Svatko zna u kojem se dijelu mjeseca rodio i godine rodio, ali godinu rođenja znaju zaboraviti (Gönczi 1995, str. 85). A gdje je obilje najrazličitijih varijanata službenih imena koji su donedavno bili jedini oblici uporabe imena u svakodnevicu? Koliko bi se toga dalo zapisati u vezi s izborom imena (uloga roditelja, kumova, svećenika, ostalih članova obitelji...), o "pamćenju" datuma rođenja mnogobrojne djece zapisivanjem na unutrašnju stranicu ormarskog krila...

ANALIZA OSOBNIH IMENA S ELEMENTIMA NASLJEDNOSTI

Prateći u desetogodišnjem razdoblju osobna imena novorođene djece upisane u Matičnu knjigu rođenih Čakovec, iz svekolike smo građe izdvojili ona imena, odnosno one parove imena (ime roditelja i ime djeteta) iz kojih se iščitava nasljednost. Ona može biti dvojaka:

- 1) p o t p u n a ili
- 2) d j e l o m i č n a.

P o t p u n a se nasljednost ogleda u potpunoj identičnosti plana izraza osobnog imena dvaju istospolnih²⁹ denotata vezanih rodbinskim odnosom (u našem slučaju majke i kćeri, oca i sina). Rezultat potpune nasljednosti osobnog imena jest istoimenost, odnosno tezoimenost.³⁰

D j e l o m i č n a se nasljednost ogleda u podudarnosti dijela plana izraza osobnih imena dvaju denotata (istog ili različitog spola) vezanih rodbinskim odnosom. S obzirom na to kojoj jezičnoj razini pripadaju podudarni (zajednički, nasljedni) dijelovi, djelomična se nasljednost može podijeliti na:

- 1) nasljednost fonetsko-fonoloških dijelova osobnog imena
- 2) nasljednost morfoloških dijelova osobnog imena
- 3) nasljednost tvorbenih dijelova osobnog imena
 - a) nasljednost tvorbene osnove
 - b) nasljednost tvorbenog sufiksa.

Kod preklapanja na fonetsko-fonološkoj, morfološkoj ili razini tvorbenih sufikasa (1, 2, 3b) riječ je o dvama (etimološki različitim) imenima (npr. *Ivek* /:Ivan/ — *Štefek* /:Stjepan/), a kod preklapanja na razini tvorbene osnove riječ je o dvjema tvorbenim varijantama istog invarijantnog imena (npr. *Ivek* /:Ivan/ — *Ivica* /:Ivan/). Analizom smo obuhvatili imenske parove iz kojih se iščitava potpuna nasljednost te imenske parove čiji se parnjaci podudaraju u imenskoj osnovi. Iako bi se iz imenske ukupnosti mogli izdvojiti i imenski parovi podudarne tvorbene osnove, a s fonološkim i(li) morfološkim različitostima, da ne bismo opis još više

²⁹ U analiziranoj građi nismo naišli na primjere da majka i sin ili otac i kći nose isto ime. Međimurskoj povijesnoj antroponimiji nisu svojstvena identična muška i ženska imena, a u suvremenom antroponimikonu zabilježili smo potvrde dvaju imena toga tipa – *Vanja* i *Saša* (usp. Frančić, 1996). Usp. muško-ženska imena u Brazilu (*Jacy*, *Jurqucy*), u Francuskoj (*Camille*, *Claude*, *Dominique*, *Patricie*), u Italiji (*Carmine*, *Celeste*) u Rusiji (*Paša*, *Saša*, *Valja*, *Žena*) te u USA (*Jerry*, *Leslie*, *Meredith*, *Willie*). *Zpravodaj*... 1974.

³⁰ Superanskaja (1973, str. 289) umjesto termina jednoimenost/istoimenost, uobičajenog za apelativnu razinu, predlaže termin tezoimenost (»uporaba istog imena za imenovanje različitih objekata unutar istog onimijskog polja«. V. i Podol'skaja 1978, str 131.

usložnjavali, potonje ćemo parove spomenuti pri osvrtu na pojedinu tablicu. Ako u međimurskoj antroponimijskoj tradiciji koje invarijantno ime potvrđeno u dubletnim likovima, te ćemo dublete i njihove tvorbene varijante tretirati kao imenski par (npr. *Juraj — Đuro, Ivan — Janko, Stjepan — Štefica*).

Radi bolje preglednosti, građu razvrstanu prema zadanim kriterijima prikazat ćemo pomoću tablica. Osobna smo imena podijelili:

1) s obzirom na podrijetlo na: idioglotska i aloglotska,

2) s obzirom na tvorbenu strukturu na: temeljna imena (puna imena aloglotskog podrijetla), složenice, pokrate (nastale regresivnom tvorbom),³¹ i izvedenice (nastale sufiksalsnom tvorbom od pokrate ili temeljnog imena).

I. Potpuna nasljednost

Tablica 1

Podrijetlo osobnog imena	Tvorbena struktura osobnog imena	IME OCA	IME SINA	Ukupno
Idioglotsko	Složenica	<i>Božidar</i>	<i>Božidar</i>	4
		<i>Damir</i>	<i>Damir</i>	2
		<i>Krešimir</i>	<i>Krešimir</i>	1
		<i>Miroslav</i>	<i>Miroslav</i>	2
		<i>Stanislav</i>	<i>Stanislav</i>	1
		<i>Tomislav</i>	<i>Tomislav</i>	2
		<i>Velimir</i>	<i>Velimir</i>	1
		<i>Vladimir</i>	<i>Vladimir</i>	12
		<i>Zvonimir</i>	<i>Zvonimir</i>	1
		<i>Želimir</i>	<i>Želimir</i>	1
	Izvedenica	<i>Branko</i>	<i>Branko</i>	8
		<i>Darko</i>	<i>Darko</i>	2
		<i>Davorin</i>	<i>Davorin</i>	1
		<i>Dragutin</i>	<i>Dragutin</i>	5
		<i>Dražen</i>	<i>Dražen</i>	1
		<i>Milan</i>	<i>Milan</i>	4
		<i>Mirko</i>	<i>Mirko</i>	1

³¹ Usp. Bjelanović 1988, str. 175-183.

		<i>Mladen</i>	<i>Mladen</i>	6	
		<i>Slavko</i>	<i>Slavko</i>	2	
		<i>Stanko</i>	<i>Stanko</i>	1	
		<i>Zlatko</i>	<i>Zlatko</i>	4	
		<i>Zvonko</i>	<i>Zvonko</i>	1	
		<i>Željko</i>	<i>Željko</i>	1	
	Pokrata	<i>Boris</i>	<i>Boris</i>	2	
Aloglotsko	Temeljno ime	<i>Aleksandar</i>	<i>Aleksandar</i>	1	
		<i>Alija</i>	<i>Alija</i>	1	
		<i>Andrija</i>	<i>Andrija</i>	2	
		<i>Antun</i>	<i>Antun</i>	10	
		<i>Augustin</i>	<i>Augustin</i>	1	
		<i>Danijel</i>	<i>Danijel</i>	2	
		<i>Eugen</i>	<i>Eugen</i>	1	
		<i>Florijan</i>	<i>Florijan</i>	1	
		<i>Ignac</i>	<i>Ignac</i>	1	
		<i>Ivan</i>	<i>Ivan</i>	48	
		<i>Josip</i>	<i>Josip</i>	37	
		<i>Julio</i>	<i>Julio</i>	1	
		<i>Juraj</i>	<i>Juraj</i>	3	
		<i>Leonard</i>	<i>Leonard</i>	2	
		<i>Marko</i>	<i>Marko</i>	4	
		<i>Martin</i>	<i>Martin</i>	3	
		<i>Matija</i>	<i>Matija</i>	1	
		<i>Nikola</i>	<i>Nikola</i>	3	
		<i>Petar</i>	<i>Petar</i>	2	
		<i>Stjepan</i>	<i>Stjepan</i>	14	
	<i>Vid</i>	<i>Vid</i>	2		
		Izvedenica	<i>Anđelko</i>	<i>Anđelko</i>	1
			<i>Ivica</i>	<i>Ivica</i>	1
	<i>Marijan</i>		<i>Marijan</i>	2	
	<i>Vinko</i>		<i>Vinko</i>	3	
	Pokrata	<i>Franjo</i>	<i>Franjo</i>	9	
UKUPNO				222	

Iz tablice 1 iščitavamo:

- jedno od 50 imena identičnog očevu imenu dobila su 222 dječaka;
- najčestotnije ime koje su dječaci nasljeđivali od svog oca bilo je *Ivan* (48), slijede *Josip* (37), *Stjepan* (14), *Vladimir* (12) i *Antun* (10);
- jedno od tih pet imena dobilo je više od polovice dječaka (njih 121) čije je ime potpuno podudarno s očevim;
- ostalih 45 imena ne odlikuje se znatnijom frekventnošću;
- imena aloglotskog podrijetla tek neznatno pretežu nad imenima idioglotskog podrijetla (odnos 26 : 24);
- s obzirom na tvorbenu strukturu, među imenima idioglotskog podrijetla najviše je izvedenica (13, tip *Branko*), potom po čestotnosti dolaze složenice (10, tip *Vladimir*) i pokrata *Boris*;³²
- među imenima aloglotskog ishodišta izrazita je dominacija temeljnih likova osobnih imena (21, tip *Petar*) nad imenima nastalim izvođenjem (4, tip *Ivica*) ili kraćenjem (1, tip *Franjo*);
- upotrijebimo li za ime oca oznaku Y, a za ime sina oznaku y, imenske parove iz tablice 1 možemo prikazati formulom Y=y.

Tablica 2

Podrijetlo osobnog imena	Tvorbena struktura osobnog imena	IME MAJKE	IME KĆERI	Ukupno
Idioglotsko	Izvedenica	<i>Dragica</i>	<i>Dragica</i>	1
		<i>Verica</i>	<i>Verica</i>	1
	Neizvedenica	<i>Zlata</i>	<i>Zlata</i>	1
Aloglotsko	Temeljno ime	<i>Adela</i>	<i>Adela</i>	1
		<i>Anđela</i>	<i>Anđela</i>	1
		<i>Barbara</i>	<i>Barbara</i>	1
		<i>Katarina</i>	<i>Katarina</i>	4
		<i>Kristina</i>	<i>Kristina</i>	2
		<i>Marija</i>	<i>Marija</i>	4
	Izvedenica	<i>Veronika</i>	<i>Veronika</i>	1
		<i>Đurđica</i>	<i>Đurđica</i>	1
UKUPNO				18

³² Osobno ime *Boris* uzeli smo kao pokratu složenog idioglotskog imena *Borislav*. Usp. Železnjak 1971, str. 65. Isto ime drugačije tumače Lađević (posuđenica iz ruskog; 1977-1978, str. 97) i Rospond (*Bor-* + grčki sufiks $\iota\zeta, \eta\zeta$; 1965, str. 12).

Iz tablice 2 iščitavamo:

- jedno od 11 imena identičnog majčinom dobilo je 18 djevojčica;
- najčestotniji su parovi *Marija : Marija* (4) i *Katarina : Katarina* (4);
- izuzev para *Kristina : Kristina*, svi se ostali (njih 9) javljaju samo jedanput;
- od ukupno 3 idioglotska osobna imena dva su nastala izvođenjem, a jedno je neizvedeno;
- od 8 aloglotskih imena temeljni lik nailazimo u njih 6, a dva su imena nastala izvođenjem;
- upotrijebimo li za ime majke oznaku X, a za ime kćeri oznaku x, imenske parove iz tablice 2 možemo prikazati formulom $X=x$.

Usporedbom tablice 1 i tablice 2 zapažamo: dječaci su znatno češće nasljeđivali očevo nego djevojčice majčino ime (odnos 222:18), u obje tablice prevažu imena aloglotskog podrijetla.

II. DJELOMIČNA NASLJEDNOST

U sljedeće dvije tablice (tablica 3 i tablica 4) uvrstili smo imena (roditelja i djece) koja se odnose kao mocijski parnjaci,³³ a razlikuju se samo u završnoj jednogrfemskoj jedinici koja može biti mocijski sufiks (*Ivan : Ivana*) ili njegov dio (*Stanko : Stanka*). Imenski parovi navedenog tipa kao da se nalaze na granici potpune i djelomične nasljednosti. Dodavanjem nastavka (sufiksa) *-a* temeljnom imenu *Ivan* nastaje žensko ime *Ivana*, koje ćemo (u kategoriji ženskih osobnih imena) također tretirati kao temeljno. Oba člana imenskog para uvijek su iste tvorbeno strukture (za razliku od primjera u tablicama 5, 6, 7 i 8 gdje se vrlo često i tvorbeno razlikuju, a u slučaju da ne postoji razlika u tvorbenoj strukturi riječ je uglavnom o izvedenicama različitim sufiksima od iste osnove).

Tablica 3

Podrijetlo osobnog imena	Tvorbena struktura osobnog imena	IME OCA	IME KĆERI	Ukupno
Idioglotsko	Složenica	<i>Branimir</i>	<i>Branimira</i>	1
		<i>Damir</i>	<i>Damira</i>	6
		<i>Stanislav</i>	<i>Stanislava</i>	1
		<i>Vladimir</i>	<i>Vladimira</i>	6
		<i>Vjekoslav</i>	<i>Vjekoslava</i>	1

³³ Usp. Barić 1987, str. 10.

	Izvedenica	<i>Bojan</i>	<i>Bojana</i>	1
		<i>Branko</i>	<i>Branka</i>	20
		<i>Davorko</i>	<i>Davorka</i>	1
		<i>Dubravko</i>	<i>Dubravka</i>	2
		<i>Goran</i>	<i>Gorana</i>	1
		<i>Milan</i>	<i>Milana</i>	1
		<i>Mladen</i>	<i>Mladena</i>	1
		<i>Stanko</i>	<i>Stanka</i>	3
		<i>Zlatko</i>	<i>Zlatka</i>	1
		<i>Zvonko</i>	<i>Zvonka</i>	1
		<i>Željko</i>	<i>Željka</i>	1
Aloglotsko	Temeljno ime	<i>Danijel</i>	<i>Danijela</i>	2
		<i>Ivan</i>	<i>Ivana</i>	191
		<i>Josip</i>	<i>Josipa</i>	37
		<i>Mario</i>	<i>Marija</i>	1
		<i>Martin</i>	<i>Martina</i>	15
		<i>Petar</i>	<i>Petra</i>	7
		<i>Robert/Roberto</i>	<i>Roberta</i>	3
		<i>Valentin</i>	<i>Valentina</i>	2
	Izvedenica	<i>Ljerko</i>	<i>Ljerka</i>	1
		<i>Marijan</i>	<i>Marijana</i>	7
		<i>Vinko</i>	<i>Vinka</i>	2
Pokrata	<i>Sandi</i>	<i>Sanda</i>	1	
UKUPNO				317

Iz tablice 3 iščitavamo:

- jedno od 28 imena koje se tek u minimalnom završnom segmentu razlikuje od očeva imena dobilo je 317 djevojčica;
- najčešći (čini više od polovice svih parova navedenog tipa) imenski par jest *Ivan : Ivana* (191);
- po čestotnosti slijede parovi: *Josip : Josipa* (37), *Branko : Branka* (20) i *Martin : Martina* (15);
- 16 je imenskih parova idioglotskog, a 12 aloglotskog postanja;
- među idioglotskim parovima izvedenice su brojnije od složenica (odnos 11:5);
- među aloglotskim parovima temeljna imena (njih 8) prevažu nad izvedenim (3) i pokratama (1);

— sva ženska imena nastala su dodavanjem *-a* muškom osobnom imenu čiji je završetak *-Ø* (17, tip *Martin : Martina*), *-o* (11, tip *Davorko : Davorka*) ili *-i* (1, *Sadni : Sanda*).

Tablica 4

Podrijetlo osobnog imena	Tvorbena struktura osobnog imena	IME MAJKE	IME SINA	Ukupno
	Složenica	<i>Damira</i>	<i>Damir</i>	1
Idioglotsko	Izvedenica	<i>Nevenka</i>	<i>Nevenko</i>	1
	Pokrata	<i>Mira</i>	<i>Miro</i>	1
Aloglotsko	Temeljno ime	<i>Antonija</i>	<i>Antonijo</i>	1
		<i>Danijela</i>	<i>Danijel</i>	1
		<i>Josipa</i>	<i>Josip</i>	1
		<i>Marija</i>	<i>Mario</i>	1
		<i>Marina</i>	<i>Marino</i>	1
		<i>Renata</i>	<i>Renato</i>	1
UKUPNO				9

Iz tablice 4 iščitavamo:

- devetorica dječaka dobila su jedno od 9 imena koje s majčiniim imenom čini par minimalne izrazne razlikovnosti;
- tri imenska para idioglotskog postanja imaju tri različite tvorbene postave, a svih 6 imena aloglotske osnove javlja se isključivo u temeljnom liku.

U tablicama 5, 6, 7 i 8 tvorbena struktura svakog člana imenskog para (koji nije temeljno ime) određena je s obzirom na pretpostavljeni posljednji tvorbeni čin, a ne s obzirom na međusobnu tvorbenu vezu imenskih parnjaka jer se oni ne moraju (a to je i najčešći slučaj) odnositi kao osnovica (riječ od koje se u tvorbi polazi) i tvorenica (riječ koja tvorbom nastaje). Iz tehničkih razloga u stupcu Tvorbena struktura osobnog imena služit ćemo se kraticama T=temeljno ime, S=složenica, I=izvedenica i P=pokrata.

U sljedeće četiri tablice (5, 6, 7 i 8) tvorbena struktura svakog člana imenskog para određena je s obzirom na temeljno ime, a ne s obzirom na međusobnu tvorbenu vezu jer se oni ne moraju (a to je i najčešći slučaj) odnositi kao osnovica (riječ od koje se u tvorbi polazi) i tvorenica (riječ koja tvorbom nastaje).

Tablica 5

Podrijetlo osobnog imena	Tvorbena struktura osobnog imena	IME OCA	IME SINA	Ukupno
Idioglotsko	S : I	<i>Branimir</i>	<i>Branko</i>	1
		<i>Dragomir</i>	<i>Dragan</i>	1
		<i>Vladimir</i>	<i>Vlatko</i>	3
	I : S	<i>Branko</i>	<i>Branimir</i>	4
		<i>Mirko</i>	<i>Miroslav</i>	2
		<i>Stanko</i>	<i>Stanislav</i>	2
		<i>Zvonko</i>	<i>Zvonimir</i>	3
	I : I	<i>Dragutin</i>	<i>Dragan</i>	12
		<i>Dragutin</i>	<i>Dražen</i>	4
		<i>Dragutin</i>	<i>Dragec</i>	1
	P : I	<i>Drago</i>	<i>Dragec</i>	1
		<i>Tomo</i>	<i>Tomica</i>	2
		<i>Vlado</i>	<i>Vlatko</i>	1
	I : P	<i>Dragutin</i>	<i>Drago</i>	2
		<i>Mirko</i>	<i>Miro</i>	1
S : P	<i>Ljubomir</i>	<i>Ljubo</i>	1	
	<i>Zvonimir</i>	<i>Miro</i>	1	
P : S	<i>Tomo</i>	<i>Tomislav</i>	2	
Aloglotsko	T : I	<i>Ivan</i>	<i>Ivica</i>	41
		<i>Juraj</i>	<i>Jurica</i>	3
		<i>Ivan</i>	<i>Janko</i>	1
		<i>Antun</i>	<i>Tonek</i>	1
		<i>Mario</i>	<i>Marijan</i>	1
		<i>Stjepan</i>	<i>Stevica</i>	1
		<i>Stjepan</i>	<i>Stipica</i>	1
	I : T	<i>Ivica</i>	<i>Ivan</i>	2
		<i>Marijan</i>	<i>Mario</i>	1
		<i>Mijo</i>	<i>Mihael</i>	1
	P : T	<i>Mato</i>	<i>Matija</i>	1

		<i>Đuro</i>	<i>Juraj</i>	1
	P : I	<i>Đuro</i>	<i>Jurica</i>	6
	T : P	<i>Antun</i>	<i>Toni</i>	1
		<i>Stjepan</i>	<i>Stipe</i>	1
UKUPNO				107

Iz tablice 5 iščitavamo:

- imena 107 dječaka djelomično su podudarna s imenima očeva (ukupno 33 imenska para);
- najčešće ponavljani imenski par jest *Ivan : Ivica* (41);
- frekventniji od ostalih 30 parova jest *Dragutin : Dragan* (12);
- svi su ostali slabe frekvencije (njih 19 javlja se samo jedanput);
- odnos idioglotskih i aloglotskih osnova jest 18:15;
- s obzirom na tvorbenu strukturu idioglotski imenski parovi čine sedam podskupina (T:I, I:T, I:I, P:I, I:P, T:P, P:T) od kojih je neznatno čestotnija od ostalih skupina I:T (4, tip *Branko : Branimir*);
- u aloglotskim imenskim parovima uočljivo čestotniji od ostalih jesu parovi tvorbene strukture T:I (7, tip *Juraj : Jurica*);
- zamijetni su parovi s obratnim poretком članova (*Ivan : Ivica* i *Ivica : Ivan*; *Branimir : Branko* i *Branko : Branimir*; *Mario : Marijan* i *Marijan : Mario*).

Ovdje ćemo dodati 12 imenskih parova (ime oca : ime sina) koje, s obzirom na to da im planovi izraza nisu potpuno podudarni, nismo ubrojili u potpuno nasljedne. To su dubletni temeljni likovi imena koja su u obje varijante svojstvena međimurskoj antroponimiji: *Stjepan : Štefan* (1), *Andrija : Andrej* (1), *Matija : Matej* (1), zatim imenski parovi čiji jedan član svojim likom odaje unos iz kojeg drugog (nehrvatskog) antroponimijskog sustava: *Ivan : Jovica* (2), *Stjepan : Stevica* (1), *Mijo : Mišel* (1), *Stjepan : Stiven* (1), *Ivan : Vanja* (1), *Janez-Valter : Ivan* (1) te fonološki i(li) morfološki varijantna imena: *Antun : Antonio/Antonijo* (12), *Leonard : Leonardo* (1), *Valentin : Valentino* (1).

Tablica 6

Podrijetlo osobnog imena	Tvorbena struktura osobnog imena	IME MAJKE	IME KĆERI	Ukupno
Aloglotsko	T : I	Ana	Anita	5
		Marija	Marijana	4
		Marija	Marijeta	1
		Marija	Marijela	1
		Marija	Maja	1
	I : T	Anica	Ana	2
		Anika	Ana	1
		Ivanka	Ivana	6
		Silvana	Silvija	1
		Marinka	Marina	1
	I : I	Anica	Anita	1
		Anka	Anita	1
		Marina	Maja	4
		Marijana	Maja	2
	P : I	Mara	Marijeta	1
	Ostalo	Marija	Anamarija/ Ana-Marija	6
		Marija	Marija-Dolores	1
		Ana	Anamarija	1
		Anica	Anamarija	1
	UKUPNO			

Iz tablice 6 iščitavamo:

- 41 djevojčici nadjeveno je ime slično majčinom (ukupno 19 parova imena);
- nijedan se par ne odlikuje većom čestotnošću (najčestotniji se javlja 6 puta), a njih 12 potvrđeno je samo jedanput;
- idiolotski parovi sasvim izostaju, a s obzirom na tvorbenu strukturu u aloglotskih prevladavaju T:I i I:T;
- uočljiva je prisutnost parova čiji je jedan član (uvijek ime kćeri) složeno ili dvostruko osobno ime, a drugi (ime majke) jedan član takve sveze (tip *Marija : Anamarija/Ana-Marija*).

Ovom popisu dodat ćemo još 3 imenska para koji nemaju osobitosti potpune nasljednosti, a varijantnost im nije tvorbenog tipa: *Maria* : *Marija* (1), *Jovanka* — *Ivanka* (1), *Marija* : *Meri* (1).

Tablica 7

Podrijetlo osobnog imena	Tvorbena struktura osobnog imena	IME OCA	IME KĆERI	Ukupno
Idioglotsko	S : I	<i>Branislav</i>	<i>Brankica</i>	1
		<i>Branimir</i>	<i>Branka</i>	1
		<i>Vladimir</i>	<i>Vlatka</i>	29
		<i>Želimir</i>	<i>Željka</i>	1
	S : P	<i>Nenad</i>	<i>Nena</i>	1
	P : I	<i>Drago</i>	<i>Dragana</i>	1
		<i>Vlado</i>	<i>Vlatka</i>	6
	I : P	<i>Dragutin</i>	<i>Tina</i>	1
	I : I	<i>Dražen</i>	<i>Draženka</i>	4
		<i>Dušan</i>	<i>Dušanka</i>	2
		<i>Branko</i>	<i>Brankica</i>	1
		<i>Dragutin</i>	<i>Dragica</i>	8
		<i>Dragutin</i>	<i>Dragana</i>	8
		<i>Milan</i>	<i>Milena</i>	1
		<i>Mirko</i>	<i>Mirela</i>	3
		<i>Slavko</i>	<i>Slavica</i>	1
		<i>Željko</i>	<i>Željana</i>	1
		I : T	<i>Stanko</i>	<i>Stanislava</i>
	<i>Zvonko</i>		<i>Zvonimira</i>	1
	<i>Željko</i>		<i>Želimira</i>	1
P : T	<i>Tome</i>	<i>Tomislava</i>	1	
Aloglotsko	T : I	<i>Andrija</i>	<i>Andrijana</i>	2
		<i>August</i>	<i>Augustina</i>	1
		<i>Blaž</i>	<i>Blaženka</i>	2
		<i>Ivan</i>	<i>Ivanka</i>	9
		<i>Ivan</i>	<i>Ivančica</i>	1
		<i>Josip</i>	<i>Jožica</i>	1

		<i>Nikola</i>	<i>Nikolina</i>	5
		<i>Pavao</i>	<i>Paulina</i>	2
		<i>Silvestar</i>	<i>Silvija</i>	1
		<i>Stjepan</i>	<i>Štefanija</i>	3
		<i>Stjepan</i>	<i>Štefica</i>	8
		<i>Valent</i>	<i>Valentina</i>	6
	I : T	<i>Ivica</i>	<i>Ivana</i>	8
		<i>Marijan</i>	<i>Marija</i>	1
		<i>Matko</i>	<i>Mateja</i>	1
		<i>Mijo</i>	<i>Mihaela/Mihajela</i>	5
		<i>Marijan</i>	<i>Marija</i>	3
	P : T	<i>Anto</i>	<i>Antonija</i>	1
		<i>Pero</i>	<i>Petra</i>	1
		<i>Saša</i>	<i>Aleksandra</i>	1
	P : I	<i>Đuro</i>	<i>Đurđica</i>	1
	T : P	<i>Ivan</i>	<i>Iva</i>	11
	I : P	<i>Ivica</i>	<i>Iva</i>	2
	I : I	<i>Marijan</i>	<i>Maja</i>	6
	Ostalo	<i>Marijan</i>	<i>Anamarija</i>	1
		<i>Ivan</i>	<i>Ivana-Dijana</i>	1
UKUPNO				158

Iz tablice 7 iščitavamo:

- imena 158 djevojčica djelomično su podudarna s imenima očeva (ukupno 47 parova);
- najfrekventniji je par *Vladimir : Vlatka* (29), slijede *Ivan : Iva* (11), *Ivan : Ivanka* (9), *Dragutin : Dragica* (8), *Dragutin : Dragana* (8), *Ivica : Ivana* (8), *Stjepan : Štefica* (8)...;
- samo se jedanput javljaju čak 26 imenska para;
- idioglotski su parovi malobrojniji od aloglotskih (odnos 21 : 26);
- kombinacija tvorbene strukture najčešćih idioglotskih parova jest I:I (*Branko : Brankica*), a aloglotskih T:I (*Ivan : Ivanka*).

Očevo se ime javlja kao polazište pri izboru imena kćeri i u sljedećim slučajevima: *Andrija : Andreja* (3); *Antun/Anton : Antonija/Antonia* (18); *Janez : Ivana* (1), *Janez : Iva* (1), *Mijo : Mišela* (1), *Stjepan : Stivena* (1), *Stjepan : Štefani* (1).

Tablica 8

Podrijetlo osobnog imena	Tvorbena struktura osobnog imena	IME MAJKE	IME SINA	Ukupno
Idioglotsko	I : T	<i>Davorka</i>	<i>Davor</i>	1
	I : S	<i>Nevenka</i>	<i>Neven</i>	3
		<i>Stanka</i>	<i>Stanislav</i>	1
	I : I	<i>Dragica</i>	<i>Dražen</i>	1
		<i>Draženka</i>	<i>Dražen</i>	2
		<i>Dragica</i>	<i>Dragutin</i>	1
		<i>Dragica</i>	<i>Dragan</i>	1
	P : S	<i>Boža</i>	<i>Božidar</i>	1
		<i>Mira</i>	<i>Miroslav</i>	1
	T : I	<i>Zlata</i>	<i>Zlatko</i>	1
P : I	<i>Mira</i>	<i>Mirko</i>	1	
Aloglotsko	I : T	<i>Ivanka</i>	<i>Ivan</i>	6
		<i>Marica</i>	<i>Mario</i>	1
	I : I	<i>Ivanka</i>	<i>Ivica</i>	1
		<i>Djurdjica/Đurđica</i>	<i>Jurica</i>	4
	P : T	<i>Mara</i>	<i>Mario</i>	1
	T : I	<i>Ivana</i>	<i>Ivica</i>	1
		<i>Đurđa</i>	<i>Jurica</i>	1
I : P	<i>Đurđica</i>	<i>Đuro</i>	1	
UKUPNO				30

Iz tablice 8 iščitavamo:

- imena 30 dječaka djelomično su podudarna s imenima majki (ukupno 19 parova);
- najfrekventniji je par *Ivanka : Ivan* (6), slijede *Nevenka : Neven* (5), *Djurdjica/Đurđica : Jurica* (4), *Draženka : Dražen* (2), a preostalih 15 parova javlja se samo jedanput;
- parova idioglotskog postanja više je od parova čija je osnova aloglotska (odnos 11:8);
- među idioglotskim imenskim parovima češća je od ostalih kombinacija I:I (*Dragica : Dragutin*), a među aloglotskim nijedna nije zastupljena s više od dva primjera.

Usporedbom tablica 1-8 zapažamo:

- od 1988. do 1989. godine u Međimurju je 955 (=0,6%) djece dobilo ime koje se u potpunosti (240=25%) ili dijelom (715=75%) podudara s imenom jednog roditelja;
- među djelomično nasljednim imenima najčešći su primjeri (križnih) muško-ženskih imenskih parova mocijske tvorbe;
- očevo su ime naslijedila 854 djeteta (90%), a majčino 101 dijete (10%);
- djevojčice su češće od dječaka (odnos 563:392) u naslijeđe dobivale ime jednog roditelja (u najvećem broju slučajeva /501/ — oca);
- s obzirom na podrijetlo imena, odnosno imenskih osnova, aloglotska imena dominiraju nad idioglotskim;
- najnasljedivanije je ime *Ivan*, odnosno njegove varijante — u analiziranom korpusu sreće se više od 300 puta.

Osim imenskih parova koji se odlikuju identičnošću na planu izraza te onih koje se međusobno odnose kao temeljno ime i njegova tvorbena varijanta, odnosno tvorbene varijante pretpostavljenog invarijantnog imena, zamijetne su i kombinacije glasovno sličnih, a etimološki različitih imena (*Jasminka : Jasna, Darija : Darko, Danijel : Danica, Dora : Darinka ...*) te slučajevi kad su ime djeteta i ime roditelja raznojezični ekvivalenti etimološki istog imena — *Zdravko* (:lat. valens 'zdrav') : *Valentin, Valentina : Zdravko ...*).

U ovom smo se radu dotakli dvaju oblika vezanih imena tek djelića hrvatskog antroponimikona htijući primjerima pokazati da nasljednost osobnih imena, iako (kad je o Međimurju riječ) slabo zastupljena, nije nešto što pripada prošlom vremenu i drugim narodima. Obilje antroponimijske građe u matičnim knjigama pohranjenim u arhivima, muzejima i matičnim uredima čeka istraživače. Tek nakon popisa i analize osobnih imena s elementima nasljednosti potvrđenih u raznim hrvatskim krajevima i usporedbom rezultata moći će se argumentiranije progovoriti o odlikama nasljednosti osobnih imena u hrvatskom kontekstu te o specifičnostima pojedinog kraja.

ZAKLJUČAK

Analiza imenskih parova dokazala je životnost običaja nadijevanja djetetu imena jednog od roditelja, odnosno nastojanje da se izborom varijantnog imenskog lika ukaže na svezu djeteta s roditeljem. Iako ne izostaju potvrde motiviranosti majčinim imenom, pri izboru imena novorođenčeta (bez obzira na spol) znatno se češće polazi od očeva imena. Ta je činjenica najvjerojatnije odraz stoljećima starog svjetonazora prema kojem je muškarac okosnica obitelji i društva.

Kao što je u doba formiranja prezimena gotovo bezizuzetno očevo ime (uz zanimanje, nadimak, etničku ili etnonimsku oznaku) bilo polazište u tvorbi prezimenskog lika potomstva, tako je ono još i danas katkad polazište pri odabiru imena novorođenih članova obitelji.

IZVORI I LITERATURA

- Barić, E. 1987: »Mocijski parnjaci i njihova upotreba«, *Rasprave Zavoda za jezik*, 13, str. 9-18, Zagreb.
- Bartolić, Z. 1988: *Hrvatski pučki pjesnik Florijan Andrašec*, Zrinski, Čakovec.
- Bjelanović, Ž. 1988: *Antroponimija Bukovice*, Književni krug, Split.
- First-Dilić, R. 1976: »Porodica i obitelj – domaćinstvo i kućanstvo«, *Revija za sociologiju*, 2-3, str. 86-92, Zagreb.
- Frančić, A. 1996: »Pregled mijena imenske formule i osobnog imena u njoj«, *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje*, rad u tisku.
- Gönczi, F. 1895: *Muraköz és népe*, Budapest (na hrvatski jezik preveden pretisak objavljen je pod naslovom *Međimurje – ljudi, vjerovanja, običaji*, Čakovec 1995).
- Hranjec, S. 1991: *Zipka vu horvatskom cvetnjaku*, Narodna kultura Hrvata u Međimurju, Zrinski, Čakovec.
- Kalšan, V. 1995: *Zrinski u Međimurju (1546.-1691.)*, Vodič stalnim postavom, Povijesni odjel, Muzej Međimurja Čakovec, Čakovec.
- Keber, J. 1988: *Leksikon imen, Izvor imen na Slovenskem*, Mohorjeva družba, Celje.
- Knappová, M. 1985: *Jak se bude jmenovat?*, Academia, Praha.
- Knappová, M. 1989: *Rodné jméno v jazyce a společnosti*, Academia, Praha. *Knjiga zavičajnika*, Matični ured Sveta Marija.
- Ladó, J. 1996: *Magyar utónévkönyv*, Kulturtrade Kiadó, Budapest.
- Lađević, M. 1977-1978: »Lična imena u Novon Sadu«, *Prilozi proučavanju jezika*, 13-14, str. 93- , Novi Sad.
- Lađević, M. 1987: *Tvorbeni modeli imena blizanaca u Vojvodini*, Novi Sad. *Lične imena v prošlom, nastojaščem, buduščem*, Izdatel'stvo »Nauka«, Moskva 1970.
- Majtán, M., Považaj, M. 1983: *Meno pre naše diet'a*, Obzor, Bratislava. *Matična knjiga rođenih (Župa /Donji/ Vidovec)*, Hrvatski državni arhiv, Zagreb. *Matična knjiga rođenih (Čakovec 1980-1989)*, Matični ured Čakovec.

- Miletić, M. 1916: »Hrvatski književni prilozi iz Međumurja i okolice grada Šoprona, (Jedan hrvatski preporoditelj iz Međumurja)«, *Grada za povijest književnosti Hrvatske*, JAZU, 8, str. 395-439, Zagreb.
- Nagy, I., Véghely, D., Nagy, Gy., *Zala Vármegye Története, Oklevéltar*, második kötet, Budapest 1890.
- Nikonov, V. A., 1974: *Imja i obščestvo*, Izdatel'stvo »Nauka«, Moskva.
- Novak, M. 1994: »Etnografske veze Karaševa i Međimurja«, *Kaj*, 2-3, str. 31-49, Zagreb.
- Osnovni sistem i terminologija na slovenskata onomastika*, Skopje 1983.
- Podol'skaja, N. V. 1978: *Slovar' ruskoj onomastičeskoj terminologii*, Izdatel'stvo »Nauka«, Moskva.
- Rospond, S. 1965: »Struktura i klasifikacija drevnevostočnoslavjanskih antroponimov (imena)«, *Voprosy jazykoznanija*, 3, str. 3-21, Moskva.
- Sekulić, A. 1991: *Bački Hrvati, Narodni život i običaji*, JAZU, Zagreb.
- Skrypnyk, L. G., Dzjatkivs'ka, N. P. 1986: *Vlasni imena ljudej*, Naukova dumka, Kijev.
- Smičiklas, T. *Diplomatički zbornik Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije*, sv. III-XV, JAZU, 1905-1934, Zagreb.
- Superanskaja, A. V. 1969: *Struktura imeni sobstvennogo * Fonologija i morfologija*, Izdatel'stvo »Nauka«, Moskva.
- Šimunović, P. 1995: *Hrvatska prezimena : podrijetlo, značenje, rasprostranjenost*, Golden marketing, Zagreb.
- Zakon o braku i bračnim odnosima*, Narodne novine.
- Zakon o osobnom imenu*, Narodne novine, 69/92.
- Zpravodaj Místopisné komise ČSAV*, 1974, 5, XV, str. 559.
- Železnjak, I. M., 1971: *Antroponimi z usičenim drugim komponentom kompozita v serbohrvats'kij movi*, Movoznanstvo.

The hereditary quality of personal names

Summary

Family names are characterized by absolute hereditary quality while personal names show only relative hereditary quality. The name of the child can correspond to the name of one of the parents completely (type *Ivan : Ivan*) or only partially (type *Ivan : Iva*). The analysis of contemporary Međimurje onomastic data has shown that the choice of the name for the new member of the family is more often influenced by the name of the father than by the name of the mother. Father's name is given to the newborn child either in the identical form (type *Ivan : Ivan*), in the corresponding feminine form (type *Ivan : Iva*) or in another formational variant (type *Ivan : Ivica*).